

«ΕΞΕΤΑΣΤΙΚΗ ΤΟΥ ΕΛΕΥΘΕΡΟΥ» ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ ΑΠΟ ΤΟ 1981 ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΑ

Δημοσιονομικό χάος

ΜΕΡΟΣ 186ον

Το πρόβλημα με τη διόγκωση των δαπανών στο Α' τετράμηνο του 2001, δεν είχε προέλθει μόνο από την απόκρυψη των δαπανών των 368 δισ. δρχ. τα οποία είχαν πληρωθεί. Τα στοιχεία του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους αποκάλυπταν και άλλο πρόβλημα.

Στην υποσημείωση 1 του «Δελτίου» 4 του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους που υπήρχε κάτω από τον σχετικό πίνακα αναφερόταν ότι υπάρχουν και «μη ενταξιοποιημένες πληρωμές», που «αφορούν προκαταβολές για τις οποίες δεν έχουν ακόμη εκδοθεί τα σχετικά χρηματικά εντάλματα για την εμφάνιση της δαπάνης στον Προϋπολογισμό!». Πράγμα που σημαίνει ότι τα ποσά των προκαταβολών που είχε πληρώσει το Δημόσιο, επειδή δεν είχαν εκδοθεί εντάλματα πληρωμών, δεν λογίζονταν ως δαπάνες! Από τον δημοσιευμένο πίνακα προκύπτει ότι τα «μη ενταξιοποιημένα» ποσά τον Απρίλιο έφθασαν στα 633,8 δισ. δρχ.!

Αποκαλύψεις από το ΓΛΚ για δημοσιονομικό χάος

Στο Δελτίο του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους, με τα στοιχεία των δαπανών, προσετίθεντο και τα εξής: «Τα ποσοστά απορρόφησης των πιστώσεων των πρωτογενών δαπανών του Τακτικού Προϋπολογισμού στο τετράμηνο κινούνται εντός των προβλεπόμενων ορίων. Τα ποσοστά αυτά διαμορφώθηκαν στο 30% για τις δαπάνες προσωπικού (αποδοχές, πρόσθετες παροχές και συντάξεις) 22% για τα νοσήλια, 24% για τους αποδιδόμενους πό-

Του
ΣΤΕΦ. Β. ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΥ
anagrostou@eleftheros.gr

ρους (επιστροφές φόρων και αποδόσεις εσόδων), 25% για τις επιχορηγήσεις και 13% για τις λοιπές δαπάνες». Και στη συνέχεια προσετίθεντο και τα ακόλουθα: «Το ποσοστό απορρόφησης για τις πρωτογενείς δαπάνες ανέρχεται σε 25%. Εάν στο ποσοστό αυτό προστεθούν και οι δαπάνες των 368 δισ. δρχ., που δεν περιλαμβάνονται στα στοιχεία του παραπάνω πίνακα, το συνολικό ποσοστό απορρόφησης των πρωτογενών δαπανών διαμορφώνεται σε 29%. Η απορρόφηση των δαπανών για την εξυπηρέτηση του δημοσίου χρέους (τόκοι και χρεολύσια) ανέρχεται σε 45%».

Ωστόσο, πέρα από τα δύο αυτά στοιχεία, που αποδεικνύουν τον εκτροχιασμό των δαπανών, υπάρχει και το περίφημο θέμα με τις λεγόμενες «μαύρες τρύπες». Οι οποίες δεν είναι τίποτε άλλο παρά χρέη που όφειλε το Δημόσιο, τα οποία όμως

δεν είχε εγγράψει στον προϋπολογισμό εκείνης της χρονιάς (2001), ώστε να τα πληρώσει! Και αυτό παρά το γεγονός ότι τα χρέη αυτά ήταν γνωστά όταν είχε καταρτισθεί ο προϋπολογισμός.

Ερωτήματα Αθλογοσκόφης χωρίς απάντηση

Για να αντιληφθεί κανείς το μέγεθος του προβλήματος που αντιμετώπιζε ο προϋπολογισμός του 2001 από τις λεγόμενες «μαύρες τρύπες», παραθέτουμε ορισμένα από τα ερωτήματα που έκανε την Τρίτη 22 Μαΐου 2001 προς τον υπουργό Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών, κ. Γιάννο Παπαντωνίου, ο βουλευτής της Ν.Δ. κ. Γ. Αθλογοσκόφης: Μεταξύ άλλων ο κ. Αθλογοσκόφης κάλεσε τον κ. Παπαντωνίου να απαντήσει στα εξής: «Γιατί το κράτος δεν πληρώνει τις υποχρεώσεις στα ασφαλιστικά ταμεία; Χρωστάει 1.300 δισ. στο ΙΚΑ και 290

δισ. στα Ταμεία των εργαζομένων στη ΔΕΗ και στον ΟΤΕ». Γιατί τα κρατικά νοσοκομεία δεν πληρώνουν τους προμηθευτές τους; Ήδη χρωστούν περίπου 250 δισ., ενώ άλλα 80 δισ. χρωστούν στα νοσοκομεία οι ασφαλιστικοί οργανισμοί. Γιατί 450 δισ. που έχουν τοποθετηθεί σε προμήτοχα δεν περιλαμβάνονται στο δημόσιο χρέος. Γιατί η κυβέρνηση φέρνει συνεχώς ρυθμίσεις για τρόπους χρηματοδότησης, όπως τα προμήτοχα και τα προέσοδα που, ενώ είναι ομόλογα, δεν τα περιλαμβάνει στο δημόσιο χρέος; Πού είναι καταχωρημένο το νέο χρέος της Ολυμπιακής, ύψους 250 δισεκατομμυρίων; Πώς δικαιολογείται η τεράστια απόκλιση μεταξύ «επίσημου» και του ταμειακού ελλείμματος της γενικής κυβέρνησης που επισημαίνει ο διοικητής της Τράπεζας της Ελλάδος;

Υπενθυμίζεται ότι για το 2000 η απόκλιση αυτή ήταν 3,1% του ΑΕΠ, που ισοδυναμεί με 270 δισεκατομμύρια δραχμών. Από τα στοιχεία της εκτέ-

σμού του Α' τετραμήνου προέκυψε ότι μέσα στο διάστημα αυτό το Δημόσιο είχε πληρώσει το 45% του ποσού που είχε προϋπολογίσει για ολόκληρο το 2001, για τόκους και χρεολύσια, για τα δάνεια του Δημοσίου. Επρόκειτο για την πρώτη ένδειξη ότι μέχρι το τέλος του 2001, τα ποσά που θα απαιτούντο για την πληρωμή τόκων και χρεολυσίων για ολόκληρη τη χρονιά θα ήταν σαφώς υψηλότερα από τα προϋπολογισθέντα. Και ήταν άλλωστε εύλογο αυτό, καθώς η πολιτική της κυβέρνησης Σημίτη ήταν από το 1997 η αύξηση του δανεισμού σε συνάλλαγμα, επειδή τα επιτόκια ήταν χαμηλά. Το αποτέλεσμα ήταν να φτάσουμε στο τελευταίο 9μηνο του 2000 και η χώρα να έχει δανεισθεί σε συνάλλαγμα 2.269 δισ. δρχ., μειώνοντας παράλληλα τον εσωτερικό δανεισμό κατά 1.493 δισ. δρχ. Η διαπίστωση αυτή προέκυψε από τα επίσημα στοιχεία της Τράπεζας της Ελλάδος. Αντίθετα ο εσωτερικός δανεισμός μέχρι το τέλος του 2000 έβαινε συνεχώς μειούμε-

νος... Επρόκειτο, όπως γίνεται αντιληπτό, για μια πολιτική επιλογή που μπορούσε να αποβεί καταστροφική για το δημόσιο χρέος σε περίπτωση συναλλαγματικής αναταραχής, παρά το γεγονός ότι η χώρα μας ανήκε στις χώρες της ζώνης του ευρώ!

Ο δανεισμός σε συνάλλαγμα «καλά κρατεί»

Ήδη η μέχρι και τον Απρίλιο του 2001 σχέση δολλαρίου - ευρώ εξελίχθηκε αρνητικά για το ευρώ και κανένας δεν μπορεί να είναι βέβαιος για το τι θα γίνει κατά τα επόμενα χρόνια, όταν θα αποπληρώνονται τα δανεικά με ευρώ. Παράλληλα, η εφαρμογή της πολιτικής αυτής ενισχύθηκε και από το γεγονός ότι ο δανεισμός σε συνάλλαγμα είχε χαμηλά επιτόκια αλλά και επειδή οι τόκοι τους εξαιρούντο από την φορολογία του 10%, πραγματικότητα που τελικά η κυβέρνηση παραδέχθηκε και έτσι προχώρησε στην κατάργηση της σχετικής φορολογίας που είχε επιβάλει για τους ξένους που αγόραζαν ελληνικά ομόλογα στη χώρα μας.

Τέλος, πρέπει να σημειωθεί ότι στροφή της κυβέρνησης στην κάλυψη των δανειακών αναγκών του Δημοσίου με έκδοση ομολόγων πολυετούς διάρκειας μέχρι το τέλος του 2000 με ρήτρα συναλλάγματος, με την παράλληλη μείωση των επιτοκίων των εντόκων γραμματίων και των ομολόγων σε δραχμές, οδήγησε πολλούς Έλληνες επενδυτές να καταφύγουν στο Χρηματιστήριο, τις καταθέσεις σε συνάλλαγμα, στα αμοιβαία κεφάλαια αλλά κυρίως στα αφορολόγητα από τον Σεπτέμβριο του 1998 Repos, προκειμένου να εξασφαλίσουν μεγαλύτερες αποδόσεις.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ